

PÍSEŇ 0175

K nám skláníš se, můj Králi

Melchior Teschner 1614

1. K nám sklá-níš se, můj Krá - li, jak při - ví - tat tě smím?
K ne - be - sům pl - ným chvá - ly jak svůj hlas při - po - jím? Svým svět-lem o - te -

- ví - rej mou du - ši ztemně - lou, ať po-zná tě v tvém dí - le a při - jme lá - sku tvou.

2. Tvůj lid tě vděčně vítá a vzývá s jásotem,
i já chci žalmy zpívat s radostí v srdci mém.
Mé nitro i má ústa ať slaví ze všech sil,
žes věrným Pánem zůstal, v nouzi nás navštívil.
3. Stín smrti mé dny svírá, tíží provinění.
Ty hroby otevíráš a neseš vzkříšení.
Když od tebe se vzdálím a bloudím v hlubinách,
tam hledáš mne, můj Králi, přemáháš hřích i strach.
4. Vše učinil jsi, Kriste, pro věčnou spásu mou,
teď připrav srdce čisté pro milost nesmírnou.
Co ve své vzpouře ztrácím, svévolí pokazím,
zas v hojnosti mi vrátíš svých darů bohatstvím.
5. Teď poslouchejte, hříšní, a všem zvěstujte dál,
do úzkostí a tísní chce vstoupit králů Král.
Hle ve dveřích již stojí tvůj pastýř laskavý,
on všechny rány zhojí a křivdy napraví.

L.B.Kašpar, M.Esterle